ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

13 Ağustos 1998 Perşembe...Sayı: 55...Fiyatı: 100 bin lira

DEREBEYİ VİZE İSTİYOR!

Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı; Fransa'ya, Almanya'ya, İngiltere'ye yıllardır vizesiz giremiyordu. Yetmedi, şimdi İstanbul Dükalığı da vize istiyor! Adil düzenin belediye başkanı Recep Tayyip Erdoğan, İstanbul'a göçü durdurmak için vize uygulamasını gündeme getirdi.Hangi hakla belli değil.Sanki İstanbul'un fethinde "içerdekiler ile dışardakilerin" ataları beraber savaşmamış, beraber ölmemiş gibi! İşte "adil vicdan" bu!

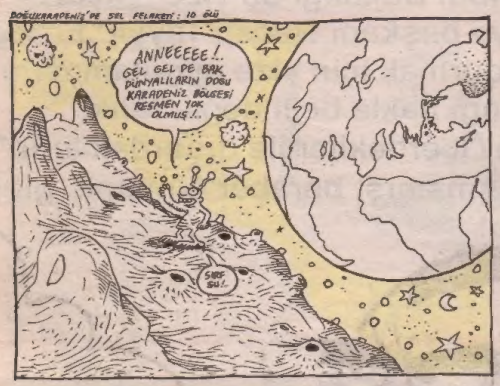

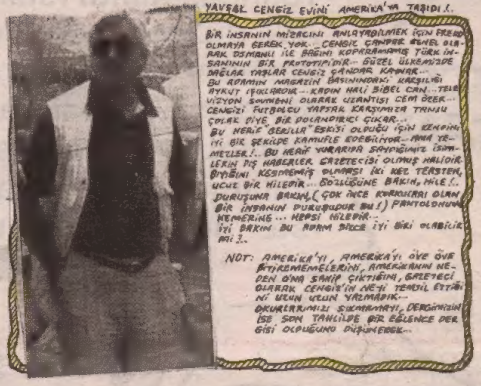

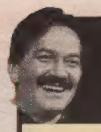

FERHAN ŞENSOY

YASAK DELME SEVİNCİ

Ziraat Bankası'ndan binbir güçlükle alınan, arabanın camına yapıştırılması gerekip hiçbirimizin yapıştırmadığı, taşıt pulu denilen küçük seloyapış kaat parçası için ödenen taşıt vergisine herkes gıcık oluyor herhalde. Bu yüzden hiç kimse temmuz ayı boyunca ödenebilecek bu vergiyle ilgilenmiyor ve 31 Temmuz günü Ziraat Bankası'na saldırıya geçiyor.

–Manitu kahretsin, bugün ödenmesi şart, yoksa üstüne gecikme zammı binecek!

diye burnundan soluyarak, bir elde ruhsat, öbür elde paralar, yazılınıyor Ziraat Bankası'nın içinde yılankavi devinimlerle birkaç tur atıp, sokağa taşıp, sokağın ucundaki büfenin önüne ulaşmış kuyruğa.

Hava mevsim doğallıklarının çok ötesine ulaşmış bir sıcak. Afrika'da bir Ziraat Bankası şubesinin önündeyiz sanki. Herkes araba ruhsatına Japonyelpazesi muamelesi yaparak serinlemeye uğraşıyor. Büfeci kuyruğa ayran pazarlıyor. Sanki öyle bir kuyruk yokmuş gibi hepimizin yanından geçerek bankaya sızmaya uğraşan eli ruhsatlı herif dövülerek kuyruğun en sonuna koyuluyor. Önündekiyle, arkandakiyle, ister istemez bir muhabbet başlıyor. Aynı eziyeti birlikte çekenler olarak kuyrukdaşlar arasında kafadan bir diyalog havası oluşuyor zaten. Öndekilere imreniliyor, arkadakilere hava basılıyor. Önümdeki herif, kendi önündeki dar şortlu kıçının ısır-benisi güçlü kızı yakın markaja almış, hangi balık lokantalarının daha iyi olduğunu anlatıyor, lafın sonunu da akşam yemeğe çıkalım mı'ya bağlıyor.

–Bilmem ki!

diyor dar şortlu kıçının ısır-benisi güçlü kız. Bundan bu gece çıkacakları, bir balık lokantasına gideceklerı, daha sonra uygun bir yerde yatacakları anlaşılıyor. Onların aşkı filizlenirken, sıcaktan bayılan bir iki kişinin kuyruktan çıkarılmasının da etkisiyle, dışarıdan daha afriki bir sıcağa, bankanın içine ulaşıyoruz. Duvardaki çerçeveli **Atatürk** fotoğrafının yanında, sanki Atatürk'ün bir sözü gibi, miyoplar da net okusun diye kocaman harflerle yazılmış *"Bu alanda sigara içilmesi yasaktır. Cezası 10 milyon lira"* çerçevesiz yazısı, insanın sigara içme arzusunu kamçılıyor. Yasak denilince tahrik oluyor insan. Okulda içilmesi yasak olduğu için başlamadık mı hepimiz sigaraya?

Bankanın içini yılankavi bir devinimle dolaşan kuyruğun bulunduğum noktasında, banko arkasında hiçbir şey yapmamayı çok meşgulmüş gibi bir havada geçiren memurla karşı karşıyayız. O bizimle ilgili değil, kuyruk onun önünden geçiyor. Birden sordum memura:

–Sigara içen olursa, bu cezayı kim kesiyor?

–Biz!

–Siz kim oluyorsunuz? Banka mı? Devlet mi?

–Yetkili olarak.

–Peki 10 milyon karşılığında makbuz veriyor musunuz?

–Yok. Öyle bir makbuz yok

deyince memur, duvara yazılı yasağın ceza uygulamasının nasıl yapılacağının bilinmediği lap diye su yüzüne çıktı. Bunun sevinciyle zart diye yaktım sigaramı.

Bankada herkes birbirine bakıştı. Memur dikleşti. Ne yapmak istediğim soruldu. Birinci sınıf bir yasak delici olduğumu, 10 milyon para cezasını ödemeye hazır bulunduğumu, ancak cezanın makbuzu kesilmeden bu parayı kimseye teslim edemeyeceğimi belirttim. Bir işgüzar memur, zabıt tutularak, kuyruktaki vatandaşların şahit yazılarak olayın polise yansıtılması düşüncesini ortaya attıysa da düşünce atıldığı yerde öyle lök gibi kalakaldı. Kimse ilgilenmedi o düşünceyle, üstelik arkamdaki adam, sırtımı sıvazlayarak, kahkaha atarak bir sigara yaktı.

Cumhuriyet Dinozor
Sayı: 55
13 Ağustos 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • *Yazışleri Müdürü:* Zafer Temoçin • *Basıldığı Yer:* Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • *Yayına Hazırlayan:* Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • *Grafik Uygulama:* Fenni Özalp • *Kaligrafi:* Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • *Faks:* (0212) 514 01 95
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

▶ **Susurluk gazisi Mehmet Ağar'ın oğlu, Demirel ve Evren'in şahitlik yapacağı bir nikâhla dünya evine giriyor...**

▶ **DYP, Hayri Kozakçıoğlu, Mehmet Ağar ve Kemal Türkler cinayeti sanıklarından Celal Adan'ın da aralarında bulunduğu 12 ağır topuyla "Demokrasi Paketi"ni basına tanıttı!...**

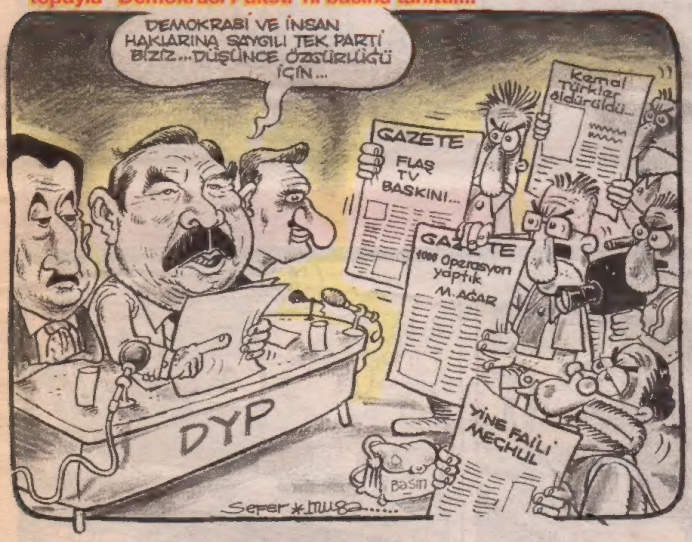

▶ **Özer Çiller, dokunulmazlık zırhıyla soruşturmadan kurtulması için DYP merkezi tarafından Muğla'dan milletvekili adayı gösterilmeye çalışılıyor.**

▶ **YÖK'ün öğrenci harçlarına ortalama yüzde 58 zam yaptığı üniversitelere yerleştirme sınavının sonuçları açıklandı!**

▶ **Fazilet'in "yenilikçi" kanadının önderi Tayyip Erdoğan, Bahçelievler Belediyesi'nin Efes Pilsen basketbol takımı onuruna diktirdiği "Koraç Kupası" anıtın, içki kadehine benzeterek yerinden söktürttü!**

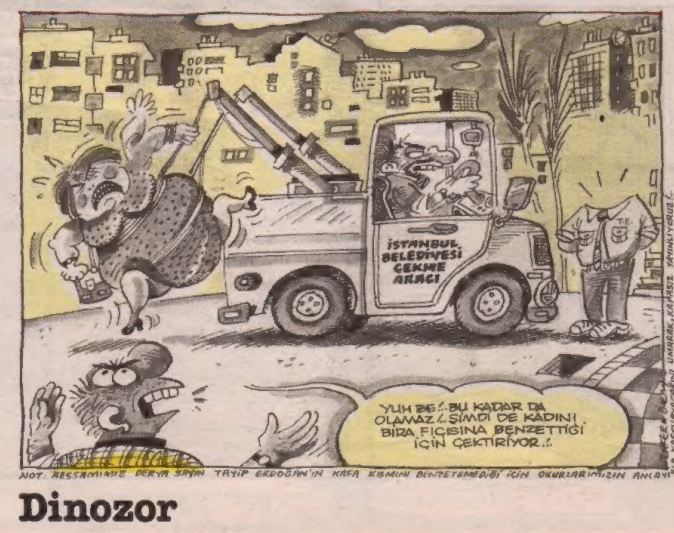

NOT: RESSAMIMIZ DERYA SİPAH TAYİP ERDOĞAN'IN KAFA KISMINI BENZETEMEDİĞİ İÇİN OKURLARIMIZDAN ÖZÜR DİLER.

AZ SONRA!..

● Kenya ve Tanzanya'daki ABD elçiliklerine yapılan bombalı saldırıların failleri bulundu! **Clinton** *"Bu saldırıların sorumluları, İncirlik Üssü'nde üç haftadır grev yapan Türk işçileridir. Amerika'ya kafa tutarak saldırganlara cesaret vermişlerdir. Dünyanın bütün askerleri, işçilere karşı birleşin!"* şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

● Tefal firmasının faaliyetlerine son verildi! DGM tarafından yapılan açıklamada şöyle denildi: *"Söz konusu firma, reklam sloganında 'Sen herşeyi düşünürsün'* diyerek, ülkemizi her türlü düşüncenin serbest olduğu bir anarşi ortamına sürükleme gayreti göstermiştir. Ama biz yemedik, yemeyiz!"

AZ SONRA!..

● Politikacılardan karikatürcüye büyük saygı! Karikatür ustası **Bedri Koraman**'ın oğlunun Esma Sultan Yalısı'ndaki düğününe katılan **Deniz Baykal** ve **Recep Tayyip Erdoğan,** çizdikleri yüzünden 40 ay hapse mahkûm olan bir başka karikatürist **Doğan Güzel** için kadeh kaldırmayı ihmal etmedi! Baykal votka içerken, Erdoğan'ın meyve suyu içtiği görüldü. Baykal *"İçelim, Doğan Güzelleşelim"* dedi!

AZ SONRA!..

● **Mesut Yılmaz** *"irticayla mücadelemiz devam ediyor"* dedi! Yılmaz şöyle konuştu: *"Kimse bizim irticayla mücadele etmediğimizi söyleyemez. Daha ne yapalım. Tarikatçıyı alıp bakan yaptık. İrticayı hükümete soktuk. Aydınlığa, özgürlüğe, sosyalizme karşı irticayla birlikte yaman bir mücadele veriyoruz! İrticayla mücadelemiz devam edecek!"*

AZ SONRA!..

● **Mehmet Ağar,** oğlunun nikâhındaki şahitleri değiştirdi! Ağar'ın **Demirel** ve **Evren** yerine, **Cindy Crawford** ve **Ronaldo**'yu getirteceği öğrenildi! Ağar'ın, nikâhla aynı gün olan **Clinton**'ın *"Monica açıklamasının"* gölgesinde kalmak istemediği tahmin edildi!

AZ SONRA!..

● Cam, jilet, kireç yiyenlerden sonra mucize bir aile daha! Asgari ücretle geçinen *Karakader Ailesi,* günde üç öğün yemek yemeyi nasıl başarıyor?

AZ SONRA!..

● Spor yazarı sakat mı kalacak? **Okocha** için *"Defol git sarı saçlı kara adam"* şeklinde yazı yazan Fenerbahçeli **Z.Ş.**'nin, Okocha'nın Fransa'da attığı ilk golü televizyonda seyredince, ağzının açık kaldığı ve bir türlü kapatılamadığı belirtildi!

AZ SONRA!..

Son anda aldığımız bir habere göre...

İstanbul'a vizeli giriş

METİN HAKYERİ e-mail: hakyeri@yahoo.com

–Heyirdir Hanefi emice. Yolculuk heyirlisiyle nereye beyle?

–Vala Stanbul'a gidecağım. Amcam oğullari çoktandır urdadir. Ben gideyim bokarsın bene de bir iş vordir. Aha burada heyat zurdir. Ekmek aslanın ağzında değil, vala aslanin kalın barsağına kadar inmiştir. Stanbul'in toşi torpağı altındir. Burde bir baltaya sap olamamişizdir, urda bir kürege sap olsak bize yeterdir.

–Vışşşşş. Hanefi emice, senin dünyadan haberin yoktir. Stanbul'a girmek artık kolay değildir. Çok kalabalık olmiştir, adım atacag yer kalmamiştir. Seni kopiden geri çeviririer valla. Yoksa vize almış mısın?

–Ben yanima bir tek aha bu gördıgın bovili almişimdir. Gerçi içinde kuran hakkı için bi bok da yoktir. İki perçe don, bi perçe otli peynir, bir de amcam oğullarının adresesi vordir. Bizim urda çarşıya vize gelmemiştir, onun için alamamişimdir... Yav surması ayip bu mize nedir? Hoş bir şey midir?

–Hanefi emice vize çarşıya gelmez. Oni devletten alacaksın.

–Valla benim ihtiyocim yoktir. Ben otobısın biletini zor almişimdir.

–Yav otobısın bileti tamam. Bir de Stanbul'a giriş için bilet lazimdir. Onu da devletten alacaksın. Vize işte budir. Yani Stanbul'a giriş vesikası... Hani Alamanya'ya gitmag için bir izin kâğıdı lazımdir ya, işte böyle bir kâğıttır vize. Her önüne geleni almayacaklar artık.

–Viy baban öle... Yav sen benimle dalga mi geçiyorsin bu Allah'ın sicagında. Böyle iş olur mi? Niye, Stanbul Yunana mı geçmiştir? İngiliz mi gelmiştir? Benim bobem, emcem, dayim bu vatani düşmandan kurtarmıştır, şehit düşmüşlerdir, Stanbul en çok benim hakkimdir, şimdi beni almayacaklar öyle mi? Yav böyle bir ayip görülmemiştir.

–Valla daha kanun çıkmamiştir. Belediye boşkani bir de Stansbul'un eski volisi şimdi bakan olmiştir, demiştir ki, *"Çok kalabalik olmiştir, bu kadar inasana ekmek yoktir, araba yoktir, vapur yoktir, valla hatta mezar bile kalmamiştir. Bu sebeple Stanbul dolmiştir. Kalabalıktan insanın kendini kaşimasi bile zordir."*

–Yav bu otobıs mıdır ki, boşalmasını bekleyacağız? Beyle acayip kanun padişah Abdülhalit çıkarmamiştir.

–Hanefi emice, sen laf anlamisen valla. Adamlar diyor ki valla yer kalmamiştir. Aha mezar bile bitmiştir.

–Vişşşş. Benim ölmega niyetim yoktir. Mezarı ne yapacağım? Zaten ben burde açlıktan ölmemak için Stanbul'a gitmek istemişimdir. Valla Allah göstermesin ölürsem de dışarı çıkar urda ölürüm. Stanbulluya rahatsızlık vermak istemem. Gider Bursa'da ölürüm, İzmit daha yakindir urda ölirim. Urda mezar boldir, öyle değil mi?

–Sen olecağını nereden bilecaksın ki, dışarı çıkıp urda olecaksın Henefi emice. Çok acayip acayip konuşmaya başladın valla.

–Valla ben şaştım kaldım bu mizeye. Yav sanki Stanbul'u yiyacak mıyız? Gidecağız bir iş bulup çalişacagız. Kamimizi duyuracak kadar bir pere kazanalım, üç beş kuruş da biriktirelim valla bir dakka durmam Stanbul'da. Onların olsin. Zaten Stanbul'a sağ salim varip varamayacağımız belli değildi. Bizim akrabanın yarısı daha geçenlerde Adapazarı'na fındık toplamaya giderken trafik kazasında ölmiştir.

- Ağzını hayra aç Hanefi emice. Zaten bu şifer otobısı acayip hızlı sürü. Şimdi bizi bi kamyonun altına sokacak valla...

★★★

–Çtonkkkkkk... Garçççççç... Şangırrrrr...

–Oy oy oyyyyy... anefi emiceeeee! Ben sene demiştim ağzini hayra aç diye... Ahhhhh. Uhhhhh... Otobıs kamyonun altına girmiştir. Benim her bir yerim kırılmiştir.

–Vışşşşşşş... Valla doğridir. Vıy vıy vıyyyyy... Stanbul'a vizeyi devletten önce kamyon vermemiştir. Oy oy oyyyy... Valla benim de sonum artık gelmiştir. Hakkını helal edesin. Ben olecağım.

–Helal olsin Hanefi emice. Bir vasiyettin var midir?

–Be...ni Stan...bul'a gö...me...sin. Stanbul'a gö...me... sin...

–Valla Stanbul'da mezar kalmamiştir... Her yer dolidir....

Trafik Canavarlarını Önleme Vakfı" kazalara karşı sazlı sözlü mücadele başlattı ve Türk müziğinin seçme şarkılarını trafiğe uyarlayarak kasetleştirdi.

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

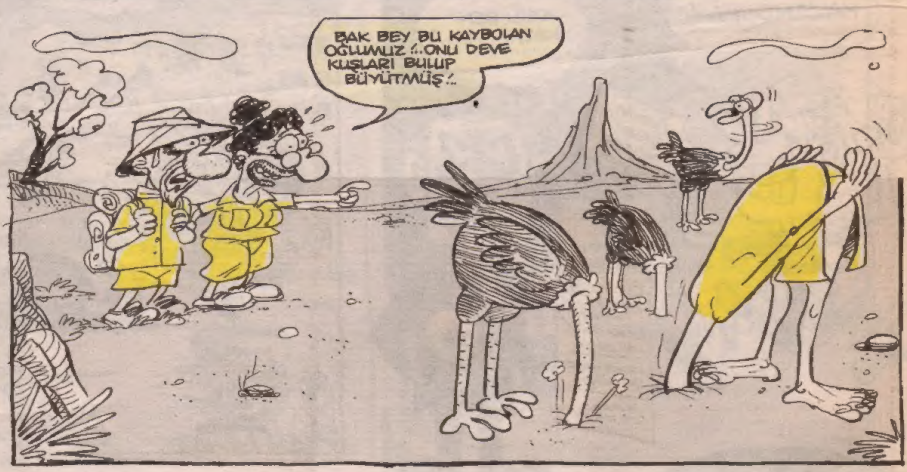

Soner Tuna

Devamı 6. sayfada

fiko'nun sarkacı

Ajda'nın fare olayı üzerine bir açık oturum!

Ajda- Ay fare öyle ısırınca içim nasıl cız etti. Bütün silikonlarıma kadar titremişim. Bir an takma dişlerim dökülecek sandım.

Ertekin- Ben o sırada, tam şapkamı şöyle gözlerimin üstüne doğru eğmiş, karşı kafeyi dikizliyordum. Bütün gün oturup sayıyorum, karşıya bizden daha çok müşteri geliyor. Neyse, ama görüyorsunuz yılların eskitemediği Ajda'nın tercihi, Ertekin!

Ajda- Ay Ertekinciğim, herhalde yani. Ben yaşlanmaya ve unutulmaya karşıyım, bilirsin. Sürekli yeni bir şeyler üretmek lazım. Yeni aşklar, yeni sansasyonlar, yeni göğüsler... Yenilik benim karakterimdir.

Hıncal- Bakın, bu olay çok büyüdü. Çok saçma. Isırık olup olmadığı bile belli değil, her gün medyadasınız. Ben medyayı bir özeleştiri yapmaya çağırmıyorum. Ben yıllardır Ertekin'in yerinde neler ısırdım. Kimse beni televizyonlara çıkarmadı.

Mahir Kaynak- Şimdi efendim... Öncelikle bu fare ısırığı olayının kimlenin işine yaradığına bakmak gerek. Eğer bugün fare zehiri satışları arttıysa, zehir üreticileri derneğinin yeraltı faaliyetleri gözden geçirilmeli.

Yıldırım Aktuna- Ben olaya öncelikle bir doktor olarak yaklaşıyorum. Şunu açıkça ifade edeyim ki ben önce doktorum, sonra Ajda'nın sevgilisi. Sonra eski bir başhekim ve sonra da kaset bandrolcusu.. ve en sonra da... Şeey, neydi yaa?

Ajda- Siyasetçi, sevgilim, siyasetçi... Hep unutuyorsun onu. Ay akılma gelmişken... Hayatım, benim kaset için biraz bandrol lazımmış. Bir ara Meclis'e git de hallediver şu işi. Ay bak, sinirden selülitlerim azdı.

Yıldırım Aktuna- Hayatım, şu televizyondan aldığımız appileks denen aleti kullansan biraz...

Ajda- Ay, onun kullanması çok karışık. Tam çözer gibi oldum, şu fare olayı sinirlerimi bozdu. Bildiklerimi de unuttum.

Mahir Kaynak- Bu fare olaya başka kimin işine yaramış olabilir. Biraz beyin cimnastiği yaptığımızda görüyoruz ki şu sıralar mart ayında çiftleşen kedilerin doğurma dönemi. Öyleyse hamile kedi sahipleri; bu olayı tezgâhlayarak, farelere karşı kedi beslenmesini gündeme getirmek ve doğacak yavru kedileri satarak kazanç sağlamak istemiş olabilir.

Hıncal- Hayır, bu tamamıyla benim adımla özdeşleşmiş olan Ertekin'in yerini, benim elimden alarak Ajda'yla özdeşleştirme çabası... Başka bişey değil...

Mahir Kaynak- Bir ihtimal daha var. Belki de fareleri sevimli göstermek için Walt Disney firması, minik fare arkadaşımızı kışkırtmış olabilir.

Yıldırım Aktuna- Son söylediklerinizi, bir öncekilerle çelişti sanki, gibi geldi bana...

Mahir Kaynak- Ben bilgi birikimimi, nesnel bakış açımı, objektif tavrımı ve mantık süzgecimi kullanarak olasılıkları gözler önüne seriyorum.

Ajda- Ben yıllarca neleri gözler önüne serdim. Yine de kasetlerim satmadı. Ama bu fare mevzusu nefis oldu.

Erman Toroğlu- Bakın video kasetlerde fare aleyhine hiçbir şey gözükmüyor. Oynatalım Uğurcum... Yok işte, görüntüde hiçbir şey yok...

Fare- Yeter be!.. Tamam, zamanında Ajda'nın bir yerlerini yemiştim ama onlar hep ameliyatlarda alınan fazlalıklarıydı. O zamanlar özel kliniğin çöplüğüne takılıyorduk. Ondan sonra da Ajda'yla bi alakam olmadı.

Uğurcum- Tamam, bize ayrılan yer sona erdi. Programı kapatıyoruz.

FİKRET BEKLER

MEDYAZOR

YA BU FOTOĞRAFI BEN ÇEKTİRSEYDİM

PAZAR YAZISI

Ertuğrul ÖZKÖK

Ertuğrul Özkök ne yapıp edip giriyor yine sayfamıza. Bazen okurların, Bay Özkök'e garezimiz olduğunu düşünmelerinden çekindiğimiz de oluyor, ama inanın biz masumuz. 9 Ağustos Pazar günkü yazısında bu kez de Washington Post Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni'nin zamanın ABD Başkanı **Kennedy**'in eşi **Jackie**'nin omuzuna elini çok samimi bir şekilde attığını, kendisi **Berna Yılmaz**'la böyle bir fotoğraf çektirse başına neler gelebileceğini yazmış. Buradan yola çıkarak da gazetecilerin aslında çok yalnız olduğunu (onun deyişiyle lonesome cowboy) ve *"gazeteciden dost olmaz"* lafının kitlelerce benimsendiğini işlemiş. Ertuğrul Bey daha çok özgürlük istiyor. Özgürce düşüncelerin ifade edilmesi değil ama bu. Özgürce sarmaş dolaş olmak. Derdi bu.

Aynı gazetenin *"sarışın güzel"* **Tansu"** hayranı **Yavuz Gökmen** de Ertuğrul Ö'nün bu sistemini okuyunca o da çok etkileniyor. Önce Jackie'nin çocukluk aşkı olduğunu anlatıp sonra kendisinin bir otel odasında **Turgut Özal** ve **Kaya Erdem**'le nasıl üç samimi arkadaş gibi birbirlerinin omuzlarına kollarını dayayarak fotoğraf çektirdiğini anlatıyor. Onun da derdi aynı. Eğer gazeteciler -kadın olması tercih sebebi- herhangi bir politik kişiyle kol kola, omuz omuza, yanak yanağa fotoğraf çektirebilirlerse bunun adı gazeteci özgürlüğüdür ve bu *"gerçek bir dostluğun"* işaretidir.

Bu magazin sevicilerinin hocaları aynı herhalde. Diğer taraftan Şamdan dergisinde **Ajda Pekkan, Nilüfer** ve **Sibel Can**'ın kilolu fotoğraflarını basmanın gerçek bir gazetecilik olduğunu savunan **Kenan Erçetingöz** kendilerine yapılan eleştirilere kınılmış ki, o da tıpkı Ertuğrul Özkök gibi sitem ediyor. *"Gazeteciden dost olmaz."* Aynı şikâyetlerin hedefinde olduklarını iddia ediyorlar. Biri E. Özkök, diğeri K. Erçetingöz. Kim kimden daha magazinci acaba?

Fotoğraflar için ne dediler?

Ajda, "Çok kötü, bakamıyorum..." **Aktuna, "Benim birlikte olduğum Ajda böyle değil..."** **Nilüfer, "52 kilo, tüy gibi kadınım..."**

YAVUZ GÖKMEN

Gerçek dost gazetecidir

ÖNCEKİ gün güneşte çok kalmışım. Akşam da Galatasaray-Altay maçını bir basketbol coach'u gibi izlerken daha da yorulmuşum. İtiraf edeyim ki, sabahleyin bir emkaz gibi kalktım. Ve her zamanki gibi ilk iş olarak Hürriyet'i açtım.

Ben pazarları Hürriyet'i bir başka okurum. Benim için **Ertuğrul Özkök, Serdar Turgut, Hadi Uluengin**'in yazılarını aramak, pazar günlerimin ilk çabasıdır.

Atletik, politik ve estetik köşe yazarı **Yavuz Gökmen** ara sıra da spor yazıları döktürür. Bu sayfada dikkat edilirse pek mizahi yazı çıkmaz. Bu hafta Yavuz Bey hızır gibi yetişti ve sayfamıza neşe getirdi. Buyrun tepeden tırnağa bir gazetecilik hüneri olan futbol yazısını okuyun. Gülmeyin... adam bir spor uzmanı olarak ciddi şeyler yazmış:

"Peşinen söylemek gerekir ki, **Taffarel** *bir "mucize" değil, "kaleci" dir. Ancak kaleci olmak da futbolun bir mucizesidir. Açıkçası bu lafı ilk bakışta ben de anlamadım. Ne var ki anlamasam bile anlatmam gerekiyor."*

Kalecilik öyle bir kavramdır ki, *"kaleci"* eğer gerçek anlamda kaleci ise, diğer futbolculardan büyük nüanslarla ayrılır. Kaleci gerçek anlamda kaleci ise, tek başınadır ve kaderiyle başbaşadır.

Bu yüzden gerçek anlamda kalecide, önemli ölçüde akıl-yürek ve bilek bileşkesi bulunmalıdır. Buna yüce bir ruhu da eklersek, Taffarel mucizesinin ne demek olduğunu daha iyi anlayabiliriz.

Kalecilik sadece çok iyi planjon yapmak, çevik olmak ve topları kurtarmak anlamına gelmez. Kalecilik aynı zamanda bir ahlak felsefesidir. Aynı zamanda bir bilim, aynı zamanda bir *"din"* dir.

ERDAL ABİ

İSTANBUL KANATLARIMIN ALTINDA

ERDAL BİLALLAR

İstanbullu olmakla övünen kibar ve centilmen ve haddinden fazla beyaz bir yazar Erdal Abi. (Nüfustaki ismi **Erdal Bilâllar**. Aslında ona Bilaloğulları daha çok yakışırdı ya, neyse) 7 Ağustos tarihli köşesinde İstanbullu hemşehrilerine akıl fikir verdikten sonra bir de garibanı konu etmiş sütununa. **Dostoyevski**'yi kıskandıracak bir insan tasviri yapıyor Erdal Abi adam için: *"Saç-sakal birbirine karışmış. Üstü başı pislik içinde. Elinde bali tüpü koklaya koklaya köprü halatlarına tırmanmış. İki kıtayı birbirine bağlayan köprüde trafik onun yüzünden durmuş. Çevre, aracından inen meraklılar, bu haberi atlamamak (!) isteyen kameramanlar ve polis kaynıyor. Amacı intihar (!) etmek... Ama nedense atlamıyor."*

Erdal Abi bir türlü köprüden atlamayan adama dil döküp yalvaran, hatta sigara bile ikram eden polislere de kızıyor. Oysa kendisi olsa bu garibanı köprü bir an önce trafiğe açılsın diye zarif bir hareketle *"Boğaz'ın serin sularına"* gönderecek. Dehşetli öfkelenmiş Erdal Abi. Yazısının başlığı da güzel. *"Bu manyak da diğerleri gibi cezasız kaldı."* Erdal Abi gibi damarlarında kentli ve soylu bir kan taşıyan bir yazara çok laf etmeye değmez. Sadece o çok sevdiği köprünün adını *"Auschwitz Köprüsü"* yapsın, yeter.

Bu manyak da diğerleri gibi cezasız kaldı!

Henüz 20 yaşındaydı *"Kırık"*ı yarattığında **Doğan Güzel.** Diyarbakır'ın talihsiz, metruk evlerinin isyankâr delikanlılarının kendilerine özgü ve elbetteki politik, kırık dökük hayatlarını çizdi yıllarca. Bant karikatür olarak bir dönemin en çok benimsenen Diyarbakırlı tipi *"Kırık"*, iş açtı ama Doğan'ın başına. Bu devleti yönetenler ve yöneticilerin hizmetinde olanlar, hayali bir kahramandan, çizgilerden, mizahtan korktular, çekindiler. Ve Doğan Güzel'e 40 ay hapis cezası verip o *"zor zenaat"*ın öğrenildiği ve yapıldığı dört duvar arasına soktular. Aklımıza ilk gelenleri yazalım. **Ratip Tahir Burak, Ali Ulvi, Güneri İçoğlu, Şükrü Yavuz, Ahmet Erkanlı, Halil İncesu.** Çizdiklerinden dolayı cezalandırılan karikatüristler hepsi de. Şimdi sıra Doğan'da.

Uzun uzadıya politik analizler yapıp hepinizin bildiği saptamalarda bulunmayalım. Her şey ortada işte. Bir tarafta çetesi, yolsuzluğu, haksızlığı, açgözlülüğü ve akbabalığı ile *"yönetenler"* diğer tarafta çizgiyle düşünen, yaratıcılığı seven, mizahı işleyen Doğan Güzel'ler.

Ek Gündem'den aldığımız şu fotoğrafa bir bakın. Yüzünde buruk bir gülümseme, üzerinde her zamanki mavi fanilasıyla mağrur bir delikanlı bu! Gözlerine bir bakın, bir de kolundaki kelepçeye. Sizce hangisi taşıyacak bizi geleceğe?

Semra Can CEYN BACI

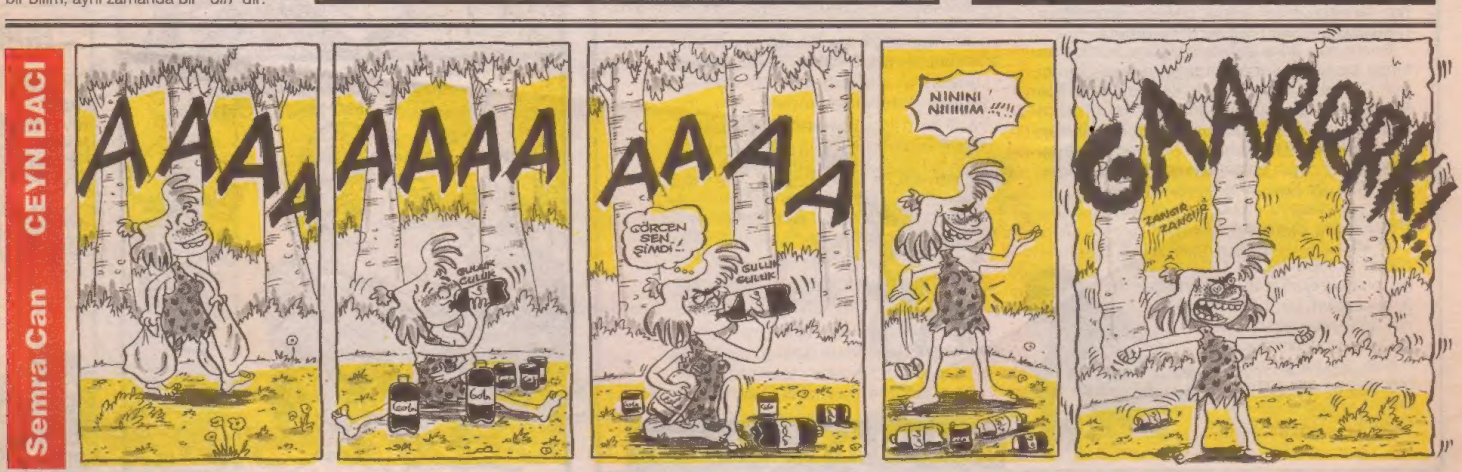

LİMON KABUĞU

Kitabın sayfalarında yüz insanın resmi vardı. Hepsinin de ortak yanları *'ünlü'* ve *'Türk'* olmalarıydı. Onunla ilk kez, kitabın sayfalarında tanıştım. Saltanat koltuğuna oturan ya da göğsü madalyalı adamlar arasında, kanat takmış uçuyordu. Kararımı vermiştim o an. Yüz birinci ünlü olacaksam, uçmam gerekiyordu. Savaşmak bana göre değildi.

İstanbul'a mal almaya giden babamın, dönüşünde, yakacak olur diye eve getirdiği sandıkların tahtalarıyla bir uçak yapmaya koyuldum, limana bakan terasımızda. İnanıyordum uçacağıma. Öyle ki saatler sürecek olan uçuşumda, midemin açlığını bastırmak için annemin yaptığı reçelleri sürdüğüm ekmekleri de alacaktım yanıma. Ama ağabeyim ve kuzenim birlikte oturunca kınldı uçağım. Kanatları onarmak gelmedi içimden. Hem, o kuzey kentinde, kendimi gökyüzünün maviliklerine bırakacağım, İstanbul'daki gibi bir kule de yoktu.

İstanbul'da oturduğumuz evlerden biri Yeşilköy'deydi. Her gece uçakların seslerini bir ninni gibi dinleyerek uykuya dalıyordum. Komşu apartmanda oturan ünlü bir futbolcunun akşam eve dönüşünü sabırsızlıkla bekliyorduk. Arka bahçede maç yaparken bizi izlemesi hepimizin gayretini artırıyordu. Bir gün, kaleye geçmemizi istedi sırayla. Attığı penaltıların hepsi de gol oluyordu. Benden önce oğlu geçecekti kaleye. Onu kayıracağını, topu kucağına atacağını sanıyordum, ama yanıldığımı çok geçmeden anladım. Sıra bana gelmişti. Kalenin bir köşesine doğru uçtuğumda, avuçlarımda bir sızı duydum. Top, ısırgan otu gibi yakmıştı ellerimi. Ben, avuçlarımı ovuştururken, **Lefter**'in sesi duyuldu: *"Tamam, bundan böyle takımın kalecisi o olacak."*

Uçuyordum yeniden. Ama **Hezarfen Ahmet Çelebi** gibi değil, kaleci antrenmanlarında. Futbol sahaları toprak olduğundan ve kaleci malzemeleri zor bulunduğundan, Mahmutpaşa'da babamın konfeksiyon atölyesinden aldığım kumaş parçalarıyla dirseklikler, dizlikler yapıyordum kendime. Bir yandan da şiirler yazıyordum. Kendisiyle yapılan bir söyleşide, 80'li yıllarda şiirin tıkanmadığını söyleyen, örnek olarak da adımı veren **Cemal Süreya,** *"İlk şiirlerinden biriyle uçtu çocuk"* diyerek, içimdeki uçma özlemini nasıl da bilmişti? İlk şiir kitabım Makiler'in kapağı hazırlanırken, Hasköyspor'un kalecisi olduğumdan dizkapaklarım sürekli kanıyordu!..

Edebiyatçı arkadaşlarıyla, Altunizade'de bulunan bir futbol sahasına maç yapmak için giden Cemal Süreya, bir ara, kaleye geçen **Memet Fuat**'a, atacağı üç penaltının da gol olacağını söyler. Bir arkadaşının kitabının yayımlanması üzerine bahis tutuşurlar. Üç penaltısı da golle sonuçlandığını anlatır Cemal Süreya, *"Ama"* der, *"Memet Fuat arkadaşımın şiir kitabını yayımlamadı."* O kitabın adı şudur: Hasretinden Prangalar Eskittim!..

İki arkadaş, uzun bir yol katederek vardıkları Kolombiya'nın Leticia kentinde, on dört günde bir kalkan uçağı beklerken, bir futbol takımının antrenörlüğünü üstlenirler. Ama oyuncuların kötü olmaları, forma giyip sahaya çıkmalarını zorunlu kılar. Genç adam, bir mektubunda şunları yazar annesine: *"Biraz Pedernera'ya benzeyen Alberto, milimetre sekmeyen paslarıyla Pedernerita lakabını almıştı, ben ise bir penaltı kurtararak Leticia'nın tarihine geçmiştim."* Genç adam, mektubun sonuna adını yazar: **'Ernesto Guevara'**

Penaltı kurtarmakla ünlü kalecilerden biri de Brezilyalı **Walter**'dir. 1938 yılında yapılan Dünya Kupası'nın yarı final maçında İtalya bir penaltı kazanır. Tribünler Walter'in penaltıyı kurtaracağından emindir. Meazza, hakemin düdüğüyle birlikte topa doğru koşarken şortunun lastiği kopar ve aşağı düşer. Gülme krizine yakalanan Walter, İtalyan oyuncunun bir eliyle şortunu tutarak yaptığı vuruşa engel olamaz. Bu golle final oynama hakkı kazanan İtalya, Macaristan'ı 4-2 yenerek kupayı evine götürür.

1994 yılında, Amerika'da oynanacak dünya kupası seçmelerine katılan Brezilyalı oyunculara moral vermek amacıyla takımın kaldığı otele giden bir ziyaretçinin içeriye girmesine izin verilmez. Yaşlı adamın, tokalaşmak için genç oyunculara uzatamadığı eli, 1950 yılının dünya kupasının finalinde Uruguaylı **Ghiggia'**nın şutuna uzanır. Yerden kalktığında topu kornere attığından emindir, ama kalenin içinde görür meşin yuvarlığı. Bu gol, iki yüz bin seyircinin doldurduğu Brezilya'nın ünlü Maracana Stadı'nı sessizliğe boğar. 2-1'lik yenilgiyle kaçan şampiyonluğun faturası kaleciye çıkarılır. **Barbosa** ise isyan eder: *"Brezilya'da en büyük suç için verilen ceza otuz yıldır. Ben ise tam kırk üç yıldır, işlemediğim bir suçun cezasını çekiyorum."*

İdam sehpasının hazırlanması için üç direk gerekir. Futbol kalesi de üç direkten oluşur. Maç sonrasında, yenilgiden sorumlu tutulup asılan adama da *'kaleci'* denir. Siyahlar giyerek sahaya çıkan Rus kaleci **Yaşin**'den, hücumu desteklemek için bir golcü gibi rakip takımın alanına giren ilk kaleci olan Arjantinli **Carrizo**'ya kadar, sırtında 1 numaralı formayı taşıyan nice oyuncu, hakemin bitiş düdüğüyle infaz edilmiştir.

Heykel sanatı, Real Sociedad'ın kalecisinin sakatlanmasıyla bir usta kazanır. 1943 yılında sakatlanan **Chillida,** eldivenlerini rafa kaldırır ve yüzyılın en büyük sanatçılarından biri olur. Yine bir başka İspanyol kaleci olan **Hulio Iglesias** da futbolu bırakır ve söylediği romantik şarkılarla kadınları kendisine âşık eder.

1930 yılında, Cezayir Üniversitesi futbol takımının kalesinde tanıdık bir isim vardır. Futbol oynayarak insan ruhunun derinliklerine inmeyi öğrendiğini söyleyecek olan öğrencinin çocukluğu yoksulluk içinde geçer. Onu, kaleci olmaya iten de parasızlıktır zaten. Ayakkabıları daha az eskidiği için kaleciliği seçer. Her gece eve dönüşünde, ayakkabılarının altını kontrol eden, eğer eskimiş bulursa döven babaannesini unutamaz. Yaptığı uçuşların ardından şunları söyler **Albert Camus:** *"Şunu öğrendim ki top bir ne hiçbir zaman beklediği yönde gelmiyor. Bu bana hayatta çok yardımcı oldu, özellikle de büyük şehirlerde insanlar göründükleri gibi olmuyorlar."*

Ben, Trabzon'un bir terasında kanatlar hazırlarken, bir çocuk da evlerin sokak kapılarını kale yaparak arkadaşlarının çektiği şutlara doğru uçar. Derisinden dışarıya fırlayan kemikleri her yere düşüşünde acıtır canını. Ellerinde tuttuğu da top değil, limon kabuğudur. Öylesine güçlenir ki o çocuk, yüzyılın en büyük kalecilerinden biri olur. Ve Trabzon'a kazandırdığı altı şampiyonluk kupasıyla da unutulmayan kalecilerin arasında yer alır. O kaleci, **Şenol Güneş'**

SUNAY AKIN

▶ Seçim tarihinin belirlenmesinin ardı siyasi partiler tarikat oylarının peşine

▶ **Demirel, Eskişehir'de "uygulama planı onayı" bulunmayan bir inşaatın temelini attı!**

▶ Sıcak... Çok sıcak... Y

▶ **Melih Gökçek, Ankara Belediye grevcilere gözdağı vermek için ik şube başkanı, altı işçiyi gözaltına**

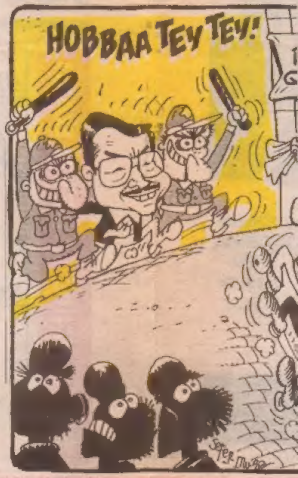

lenmesinin ardından, ylarının peşine düştü...

▶ Sıcak... Çok sıcak... Yandıık!

▶ Melih Gökçek, Ankara Belediyesi'ndeki grevcilere gözdağı vermek için ikisi sendika şube başkanı, altı işçiyi gözaltına aldırttı!

▶ Yüksek Seçim Kurulu, kahvehanelere, lokanta ve gazinolara seçim sandığı koymayı planlıyor.

▶ Karikatürcü Doğan Güzel, hapisteki birinci haftasını doldurdu.

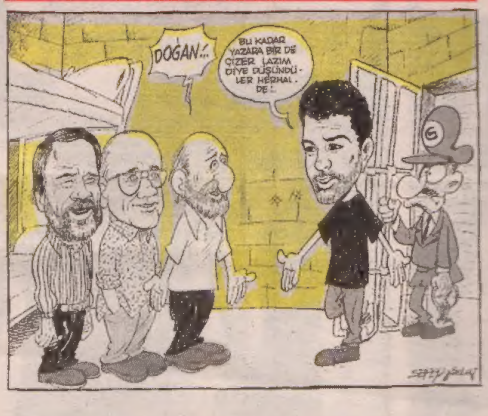

ALTAY MARTI

MUTSUZ DEĞİLİZ

Sonra biçare kadınlar, genç sevgililer, yumuk gözleriyle çocuklar geldi yanıma. Ömürlerini anlattılar ve ben oturup ağladım.
Sahipleri fabrikaları ilkel tapınaklara çevirdiler günümüzde. Buralarda her an insan kurban ediliyor artık. Bu ülkede acı maddeleşebilseydi, kan, ter ve gözyaşı öğütücüsü ve sömürünün en azgın sembolü olan özel işyerlerine kesinlikle yer kalmazdı.
Bir çığlıktır bizimkisi Bianca, içinde ellerimizi taşır. Bizi biz yapmaya uğraşan ellerimizi. Başını dik tut, n'olur!
Ben de bir *"yalnız gezer"*im. Ben de **Rousseau** gibi kodamanlardan sırf zengin oldukları için tiksiniyorum Bianca. Onların bu denli rahat ortalıkta dolaşmaları, arsızca gülümsemeleri, pervasızca hayatımıza el atmaları ve yaptıklarından hiç utanmamaları beni çok öfkelendiriyor. Bunlar hakikaten *"engerek ve çıyan."* Talan ediyorlar önlerine ne gelirse ve insan ruhuna avuç avuç tükenmişlik atıyorlar. Hepsinden iğreniyorum.
N'olur, başını dik tut Bianca!
Bir yazlık sinemanın önündeyiz. Hava soğuk. Çok ucuza aldığımız birer bardak sahlep var elimizde. Bir duvar dibindeyiz. Okuyoruz. Teksas-Tommiks okuyoruz. Her şeye çözüm bulmuş o dönemde yaşayanlar. Parası yetmeyen meraklı çocuklara kitap kiralıyorlar. Saati elli kuruş. Tommiks çok delikanlı bir rancer. Çelik Bilek bütün kırmızı urbalıların hakkından geliyor. Ama ben daha çok bunların arasından Rodi'yi seviyorum, çünkü o da bir çocuk. Bir de Konyakçı'yı, çünkü babama benziyor. Yanımızdan üşüyen insanlar geçiyor. Sahlepçi bağırıyor. Yerler yapış yapış çamur. Hayatın bir kenarına sığınmış iki ufak çocuğuz. Okuyoruz. Mutsuz değiliz. Çok hoş bir karikatür gördüm geçen gün Bianca. Elleri cebinde muzip bir **Karl Marx** çizmişler. Şöyle diyor: *"Benimkisi sadece bir düşünceydi çocuklar."* Ne dersin, *"düşünceye özgürlük"* kampanyalarına katılma vaktimiz gelmedi mi?
Açık mavi bir gökyüzü, pamuk gibi bulutlar, usulca süzülen bir martı. Bazen bunların hepsinin beni seyrettiğini sanıyorum. Çok uzaklardan beni gözlüyorlar. Şu anda bir aradayız. Bize bahşedilen bu dünyada beraberce soluk alıyoruz, varoluyoruz. Ben gideceğim ama bir süre sonra, martı da gelecek benimle. Gökyüzü ve bulutlar ise bıkmadan usanmadan dönüp başka aciz varlıkları seyredecekler.
Kıvranmalarımız, sancılarımız, sıkıntılarımız ne denli ilgilendiriyor acaba? Hey, orada biri var mı?
Ben istiyorum ki Bianca, mucizevi bir ışık olsun aramızda, birbirimize öyle bağlanalım. Hatta ilişkimiz söylenceye dönüşsün. Evet, bunu istiyorum. Fakat gel gör ki, hırçın bir yaşam var sağımızda solumuzda. Bizi bırakmayacaklar. Gittikçe sıradan ve zavallı bir hayata doğru sürükleniyoruz. Onurumuzu teknolojiye, büyük patronlara, generallere teslim ettik. Aşk yaşanmaz artık. Ferhat ile Şirin arasındaki gizemli, çaba dolu ve hayret verici duyguların zerresi olmayacak seninle. Farkında değiliz belki, fakat ucu sivri bıçaklarla kalbimizi çoktan deldiler. Bizim gidebileceğimiz ütopik bir adamız yok. Yine de başını dik tut Bianca!
Senin en çok omuzlarını seviyorum. *"Yoksuluz, gecelerimiz çok kısa/Dört nala sevişmek lâzım."* Eğme başını Bianca. Henüz mutsuz değiliz.

ŞAFAKTA MUTLULUK ①

TANSU
Tansu Ziker

ÖZER
Özer Ziker

KOMİSYON BAŞKANI
Komisyon Şaklabanı

KAMERA
Tinto Brass

ÇIKMAYAN KISMIN ÖZETİ... DOĞUŞTAN ZENGİN İŞ ADAMI ÖZER, GÜZELLER GÜZELİ PROFESÖR TANSU ÇİKER'E AŞIK OLMUŞTUR... SEVGİLİSİNİN ÇALIŞTIĞI BANKAYI BATIRDIĞINI ÖĞRENEN TANSU ÇİKER'DE, ÖZER BEYE %200 AŞIK OLUR, BANKACILIKTAN AYRILAN ÖZER BANKAYI BATIRDIĞINI VE BATIĞI DEVLETE KAKALADIĞI GERÇEĞİNİ KİMSEYE AÇIKLAMAMASI İÇİN ANLAYIŞLI VE TEMKİNLİ OLMASINI İSTER...

ÖZER'İN GEZMEYE ÇIKMALARI TEKLİFİNİ KABUL ETMEK ZORUNDA KALAN TANSU, DELİKANLININ KÖTÜ MAKSADINI ANLAYAMAMIŞTI... FAKAT ERTESİ GÜN ÇİRKİN GERÇEK OLANCA ÇIPLAKLIĞIYLA SURATINA ÇARPILACAKTI...

GÜNAYDIN KOMİSYON ÜYESİ BEY, BEYFENDİ SORUŞTURMA İÇİN GELDİM... POSTACI KAPIYI 2 KEZ ÇALMIŞ FAKAT BENİ EVLERİN DE BULAMAMIŞ... ŞİMDİ SORULARINIZA GEÇELİM...

YOK BİŞEY ÖZER BEY... BEN SADECE SAATİ SORACAKTIM... SAHİ SAATİNİZ KAÇ?.

ÇOK AKILLICA YANITLAR VERDİN SEVGİLİM BİR AN GUVALLAYIP AÇIK VERECEKSİN DİYE ÖDÜM DÖVİZİME KARIŞTI...

NASIL CEVAPTI AMA, "6 METREDEN BÜYÜK OLAN SAATLERE MEYDAN SAATİ DENİR BEYFENDİ..." DEDİM, BOKU GÜKÜNE KARIŞTI LAVUĞUN...

BİR KERE ONA "TAVUK" DENİR, LAVUK DEĞİL..!

PEKİ AMA ANLAYAMADIĞIM ŞEY ŞU; BU SORUŞTURMADA SEVGİLİ ANNEMİN NE İŞİ VAR - ONU NERDEN KARIŞTIRDIN.. AYRICA ANNEMİN ÇIKININDAN ÇIKAN 270 MİLYARDAN BANA HİÇ SÖZ ETMEMİŞTİN AMA, YAZISI 135 MİLYAR EDER HEMEN İSTİYORUM ŞİMDİ...

SEN NE DİYON BE MUŞMULA!. HAYIR ASLA OLMAZ 135 MİLYARI FAİZİYLE ALMADAN ŞURDAN ŞURAYA YATMAM - EVLİLİK ANLAŞMAMIZA GÖRE HER VURGUN FİFTY-FİFTY OLACAKTI, O.K!..

İYİ O ZAMAN TURBANA BEDAVADAN ALDIRDIĞIMIZ JET-SKİ'NİN DE YARISINI İSTERMİSİN?. HA ŞÖYLE JET-SKİ DİYOM, ANLADIN, SÖYLE?!

SEN NE DİYON BE KADIN?.. BEN NE YAPTIYSAM KENDİMİZ İÇİN, MUTLULUĞUMUZ İÇİN YAPTIM...

EN İYİSİ BİRBİRİMİZİ İNCİTMEDEN SENİN PARAN BENİM PARAM, SENİN ANNEN, SENİN ANNEN, BENİM JET-SKİM, BENİM JET-SKİM! O.K!

DESENE ŞAFAĞA BİR HAFTA KALDI!

HAKLISIN SEVGİLİM, İSTER. SEN ÖNCE PELİSTER ABLAMIN KUŞADASI'NDAKİ ÇİFTLİĞİNDE SEN, BEN VE PARAÇIKLARIMIZ BAŞBAŞA BİR TATİL YAPALIM... HAFTAYA VER ELİNİ AMERİKA..

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

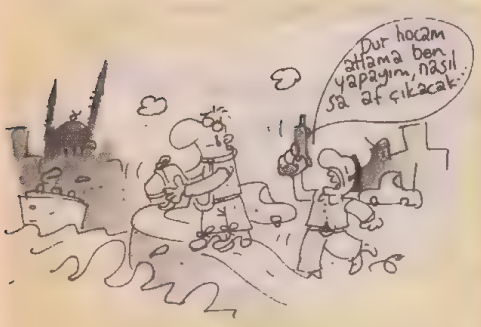

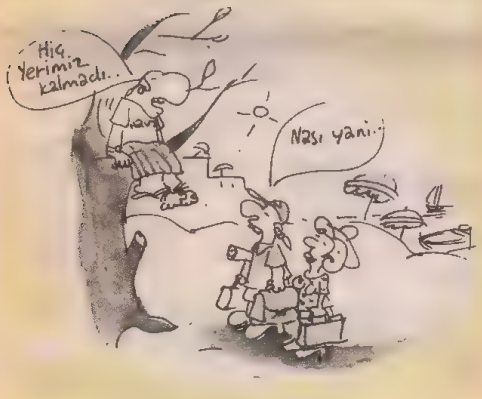

İsim babası Katoz Hayri

–Saygılar Hayri Abi...
–Sevgiler genç... Bi maruzatın var galiba senin...
–Evet abi... Ben tıp fakültesinde okuyorum...
–Aferin... Tıp'ı da ben bulmuştum... İsim isteyen doktor, tıpatıp dayıma benziyordu, ordan esinlendiydim...
–Abicim, ben kafatasına isim arıyorum...
–Neye isim arıyorsun!?..
–Kafatasına...
–Kafamın tasını attırma lan... Var ya işte ismi...
–Başka bi isim de gerekiyo sanki abi... Kafatası çok birebir...
–Birebir?.. Bu da benim buluşumdur... Gelen kişiyle birdirbir oynamıştık... Şakrak bi insandı...
–Abi acelem var be...
–Tamam ulen... Kafatası... Kafatasıı... Ağzım kurudu yav... Bi su içiim...
–Yarasın abi...
–Dur... Ne dedim ben?..
–Su dedin abi...
–Yok, başka bişey... Uygun bi kelime geçti...
–Yav dedin abi...
–Yok lan, hatırla... Başka bişey...
–Ne biliim abi...
–Kuruttun lan beni... Hah... Kuru!.. Kafakuru... Kurubaş... Hımm... Kurukafa olsun!..
–Olsun abi... Borcumuz?..
–İstemez... Şiddet toplumunun sobalarında kuru da kafa yanarken para neymiş?!..

MADE IN TAYLAN

TAYLAN SEZGİN

dandino dandino dastana MUS

minik üstad
ZEYNEP DEMİRKALE
yazıyor

KLİP DÜNYASI

Eskiden klip diye bir şey yokmuş. İnsanlar şarkıları sadece dinlerlermiş. Fakat babamdan öğrendiğime göre **Orhan Gencebay, Emel Sayın** gibi sanatçıların filmlerinde bol bol şarkı olurmuş. Bir anlamda o dönemin klipleri onlarmış. Aynı şimdiki gibi. Bazıları kliple yetinmiyor, tek şarkı için dizi film çekiyor!

Not: Nooldu Ayça Hanım, Klipi'ni mi kırdım?..

KLİP?.. ÖĞK!..

Günümüzde bir şarkıcı klip çekmezse ünlü olamıyor. Çünkü şarkıları hiçbir şeye benzemiyor. Eski şarkıcılar bile eski şarkılarına yeni klip yapıyorlar. Bizim komşunun kızı sabahtan akşama kadar klip izlediği için zekâsı durdu. Umarım sen klip izlemiyorsundur.

Not'a Not: Zeynepçiim ben klip sevmediğim için attığın taş ıska geçti. Beeelki bi dahaki sefere...

minik üstad
AYÇA UÇANKALE
yazıyor

MAL

Altay Martı / Sencer

Bu dapdaracık sokak şimdiye dek böyle iflah olmaz çocukları görmedi tarihinde. Şaşo Belaşo, Çütkafa Yaşar, Kuru Aziz ve Ahmo Çırto İspirto! İşte yine bir arddalar.

CANIM ÇOK SIKILIY YAV!

HAVA SICAK OLMASAYDI ÇIKAR ŞEHİRDE PARA ARARDIK

Salak bunlar! Tuhaf adetleri var. Örneğin herhangi bir gün sabah erkenden yola çıkıp tüm kenti, başları önlerinde, karış karış tararlar. İnançları da şuş Şu koskoca şehirde mutlaka bir Allahın kulu para düşürmüştür, o parayı da biz bulacağız. Tuhaf inançlarından biri de nereden ele geçirdikleri belli olmayan sigarayı filtresine dek külünü hiç dökmeden içmek. Eee, ne olur peki başarırsanız diye sorarsanız cevabı hemen patlatırlar.

KÜLÜ HİÇ DÖKMEDEN GÖTÜRÜP ZEKİ MÜREN'E GÖSTERİRSEN SANA BİR ARABA VERİYOR!

Rahmetli sanat güneşimiz bunları bilse zamanında kahkahalarla gülmez miydi? Neyse, biz yine çocuklara dönelim. Çüt kafa Yaşar'ın bir önerisi var.

EN İYİSİ MAL OYNAYALIM.

Mal dedikleri kibrit kapakları. Arka yüz genellikle desensiz olduğu için "bir mal", ön yüz mutlaka bir şekil ya da resim içerdiği için "iki mal" ediyor.

KAV

Bir de özel mallar var. Örneğin kibrit kutusunun ön yüzünde Yahya Kemal Beyatlı'nın bir fotoğrafı varsa "yirmi mal" sayılırken, Namık Kemal'inki ise "yirmibeş mal" ediyor. Buru kim belirlemiş, bu değerleri kim biçmiş belli değil.

TEKEL

Haa, bir de mal olmamasına rağmen mal mertebesine ulaşmış bir şey var. "Gripin kutusu" ön yüzündeki başı ya da dişi ağrıyan acılı kadın "on mal" ederken, arkada pembe bir çiçeğe benzeyen şekil "beş mal"a eşit.

BAŞ VE DİŞ NEZLE GRİP GRİPİN KİNİMİ GRİPİN GRİPİN

Hemen ayağa fırlıyor şeytanın çocukları. Önce bir daire çiziliyor. Sonra herkes cebinden çıkardığı beş mal tutarındaki kibrit yüzlerini ya da gripin'i dairenin ortasına koyuyor üst üste.

KAV

Epey ileriye ise bir düz çizgi çekiliyor. Sıra yanyana sıralanıp o çizgiye atış yapmakta. Önemli olan "leppik"i mümkün olduğu kadar çizginin yanına düşürmek. Ne kadar yaklaşabilirsen o çizgiye, o kadar atış önceliği kazanıyorsun.

Leppik bu oyunun can damarı, öz suyu, bir numaralı aracı. Bu, bir parça taş ya da kiremit, eski bir terlik ya da herhangi bir tahta parçası ya da şekal (eski ayakkabı) olabilir. Burada kural ve, standardizasyon yok.

Oyun başlıyor. Yirmi dakika geçiyor. Kuru Aziz biraz öfkeli. Hem sürekli atış sırasında sonuncu oluyor, Hem de Leppik'i kıytırık bir taş parçası. Ne zaman dairedeki mallara doğru savursa ancak iki - üç malı daire dışına çıkarabiliyor

Şaşo Belaşo'nun ise belluası çok. Haddinden fazla şanslı. Çünkü terliğini kullanıyor leppik olarak, buna mal mı dayanır. Kazandıkça sevinir, sevindikçe söyleniyor.

HEPİNİZİ ÇULUZ EDECAĞIM. HEPİNİZİN KANINI İÇECAĞIM.

Devamı arka sayfada

Başlarafı 13. sayfada

Kuru Aziz çok kızıyor, sinirden nefes alamıyor. Aniden kara parmağını Şaşo'ya doğru sallayarak yılan gibi tıslıyarak konuşuyor.

OĞLUM, ŞİMDİ EVE GİDİYORUM. BEŞ DAKKA SONRA BURADAYIM. EĞER ERKEKSEN BENİ BURDA BEKLE. DEVAM EDECAĞIZ OYNAMAYA.

Şaşo da diğerleri de kabul ediyor bunu. Aziz yaralı bir eşek gibi sallana sallana evin yolunu tutuyor. Bırakın beş dakkikayı, ik dakika sonra elinde babasının kasketiyle çıkıp geliyor.

E HADİ BAŞLIYAK. ON MALINA OYNAYACAĞIZ.

Yine başlıyorlar oynamaya. Kasket ziyadesiyle işe yarıyor. Sihirli Leppik! Malları bir kom halinde, yutar gibi içine alıp dairenin en dışına götürüyor.

Bir, üç, beş! Bu hep böyle. Sonunda Şaşo itiraz ediyor.

OLMAZ OĞLUM BEN KABUL ETMİYEM

NİYE?

ŞAPKADAN LEPPİK OLMAZ

KİM DEMİŞ?

ÖYLEYSE BEN OYNAMİYEM.

Üstelemiyor Aziz. Herkesi zulut etmiş zaten. Elindekileriz yetiniyor. Güneş yavaş yavaş erimeye başlıyor. Akşam serinliği... Evli evine, köylü köyüne, evi olmayan sıçan deliğine çekilmiş. Hamal Yusuf'un evinde bir teşkale. Çatallaşmış sesiyle bağırıyor Yusuf.

ULA İTOĞLU İT! NE YAPMIŞŞIN BU ŞAPKAYA BU TOZ NEDİR HA!

BABAAA! VURMA BABAAA! DOĞME BABAAA!

Beter dövüyor Aziz'i babası. Nerede görülmüş kasketle mal oynamak! Çıkıp gidiyor Yusuf odadan kasketine pat pat vurarak. Aziz tehlikenin geçtiğinden emin olana dek öylece yatıyor odanın ortasında korkusu acısından büyük. Bir taraftan inliyor, bir taraftan da kendi kendine kısık bir sesle konuşuyor.

HEPİNİZİN MALINI YUTTUM YA OĞLUM. DAHA EN AZ BİR HAFTA OYNARAM BEN BUNLARLA. HEPİNİZİ YUTTUM YA!

- 111 -

SERKAN ALPAY / Ş.KARAHİSAR

DÜ... DÜÜÜÜT!! RIN-RIN RIIIIIN!..

SİZOFRENİLİ

CANKURTARAN ABİCİM, BOŞUNA NEFESİNİ YORMA ABİ.. BEN DUDAK TİRYAKİSİYİM, İÇİME ÇEKMİYORUM!..

HHIFFF!..

SÜT BANYOSU NEYİNE YETMİYOR KARDEŞİM.. Bİ DE KLOPATTRA'NIN SÜT DUŞU ÇIKTI

BAŞIMA İMANIM GEVREDİ YAV!..

K-KRAK!

TOLGA ÇAKIR / KIRŞEHİR

BİR OSMANLI KLASİĞİ

ÜZÜLMEYİN HÜNKÂRIM!.. ÖĞRENDİKLERİ KODOS ADA-SINDA ZEKÂNETLİ AMCA-NIZIN ZEKÂSINA DAHİSİNİN BİR OĞLU VARMIŞ.. FESE-MAN GÜVENİN, GETİRELİM KELLESİNİ!...

BRE BEN NE BAHTSIZ BİR PADİŞAHIM LALA.. BABAM YAVUZ SULTAN SELİM HAN BÜTÜN AMCALARIMI ÖLDÜRT-TÜĞÜ HALDE BENİ BİR TÜRLÜ BECEREMEDİ.. BENDE AMCA VALİDEYLE BİRİNİ BAŞKA ÇOCUĞUYLA YAPMAYA KARAR VERDİM.. BAŞKA ÇOCUĞUYLA YAPIP VURDUĞUM EMİRİM SİMDİ...

TİZ KELLESİ YURULA!..

TOLGA

* BU OLAY GERÇEKTEN YAŞANMIŞTIR!

OHHH, NEYSE... AYAKKABISININ TEKİNİ DÜŞÜRMÜŞ.. BULURUM ONU...

AYA OP KEN EKTİR

İKA-MET-GÂH İLAN

TOLGA

* BU OLAY BELKİ YAŞANMIŞTIR, AMA YAŞANMAMIŞ DA OLABİLİR.

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Vefalı kunduracı Habib Kotay'ın yeğeni Cemil'in 30. yaşgünü dolayısıyla yazdırdığı şiirdir:

Ben böyle mutlu olmadım dostlar
Yüreğimde sanki çağlayan var
Yeğenim Cemil'in sevgisiyle akar,
Dün bebe idi emzik emerdi Cemil'im
Bugün otuzuna girdi Cemil'im.
• • •
Bembeyaz kundağıyla tüm gün yatardı
Minik kalbi pıt pıt diye atardı
Kazak giyince ağlardı çünkü kazak batardı,
Bisküviti çaya sokup yerdi Cemil'im
Bugün otuzuna girdi Cemil'im.
• • •
Sabahtan akşama kadar top oynardı
Dayanamaz dizindeki kabuğu yolardı
Ömercik'i seyrederken gözleri dolardı,
Askerden gelince evleniverdi Cemilim
Bugün otuzuna girdi Cemil'im.
• • •
Ey Habib Kotay ne mutlu sana
Kırlara çıkıp çılgın gibi koşsana
Yeğen sevgisini her kula anlatsana,
Doğrusu sevgimi hak etti Cemil'im
Bugün otuzuna girdi Cemil'im.

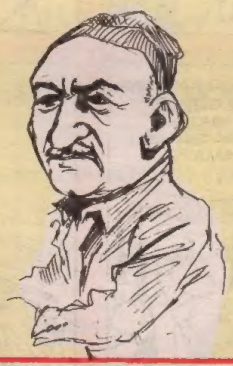

Recep Peleton adlı poğaçacının her sabah aynı sayıda poğaça satın alan tiz sesli müşavir için yazdığı şiirdir:

Bıkmadan usanmadan hep geldiniz
Sanırım gıdaları çay eşliğinde yediniz
Fakat bana tek bir selam vermediniz,
Hayatta her şey gıda mıdır a dost
Bu tutum bana reva mıdır a dost!

• • •
Ben de isterdim sizle oturmayı
Çay için sıra bekleyip bardak yıkamayı
Sonradan, dişteki poğaçayı gizlice sıyırmayı,
Bana da bu şansı tanı derim a dost
Bu bende sabit kanı derim a dost!
• • •
Ne dersin, başlar mı bu iletişim?
Al kuşağım senin olsun, ibrişim!
Para verme dost, ben sohbet isterim,
Recep muradına eremez mi a dost
Şahsın bana yüz veremez mi a dost?

Ablası tarafından dövülen Tayfun Biberon adlı çocuğun yazdığı şiirdir:

Sen de dövül günü gelende
Ey beni döven ablam!
Kıllı ayaklar yıka leğende
Ey beni döven ablam!
• • •
Nasıl kıydın bana vurdun
Bedenimi hırpaladın durdun,
Komşular haklı sen kudurdun
Ey beni döven ablam!
• • •
Ne kafa bıraktın ne göz
Kocan olsun ayı marangoz
Dayağın sebebi bir şişe gazoz
Ey beni döven ablam!
• • •
Tayfun der, yanına kalmaz
Marangozun insafı olmaz
Belki o bile seni olmaz
Ey beni döven ablam!

S. Gürpınar

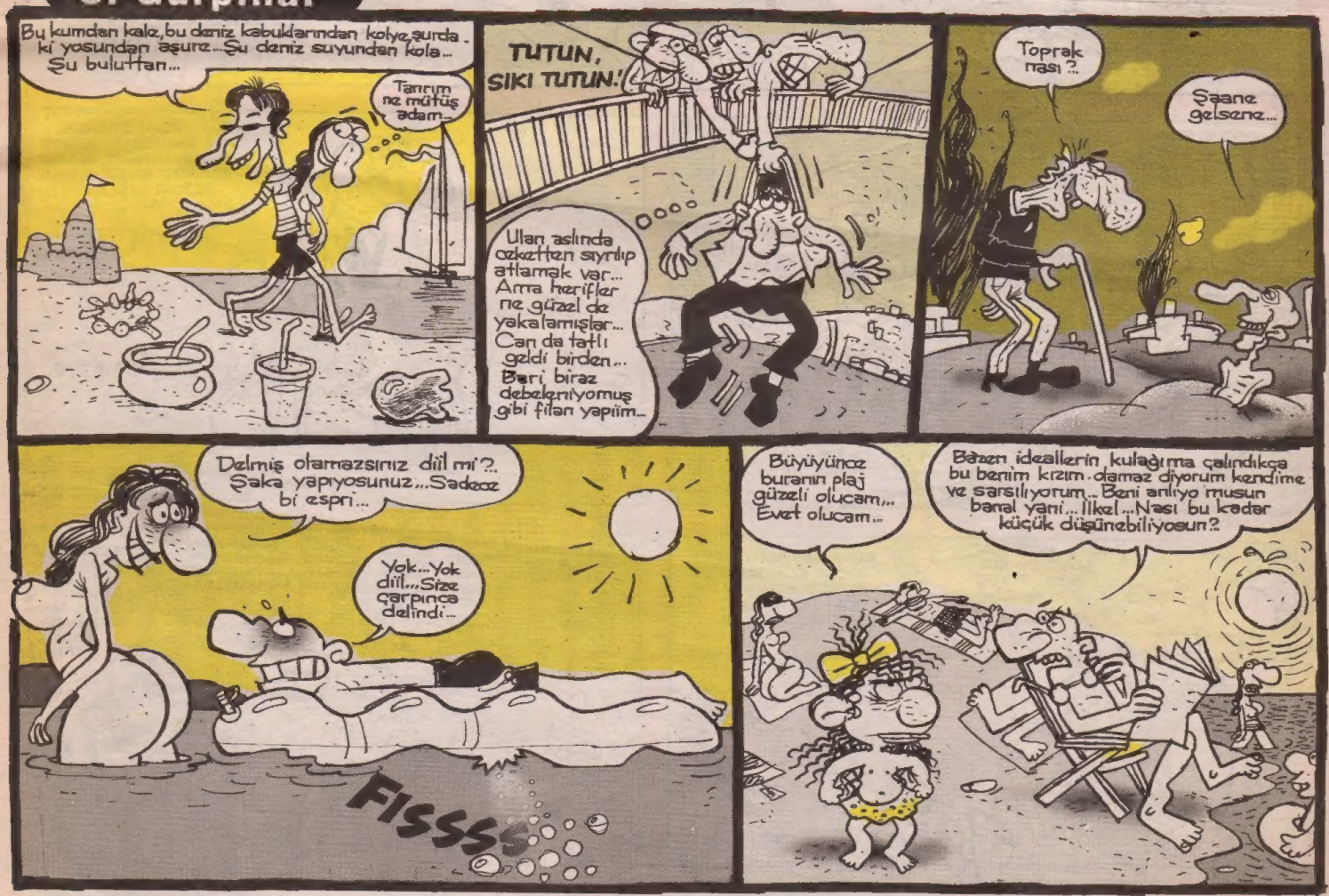

Şakası bile komik...
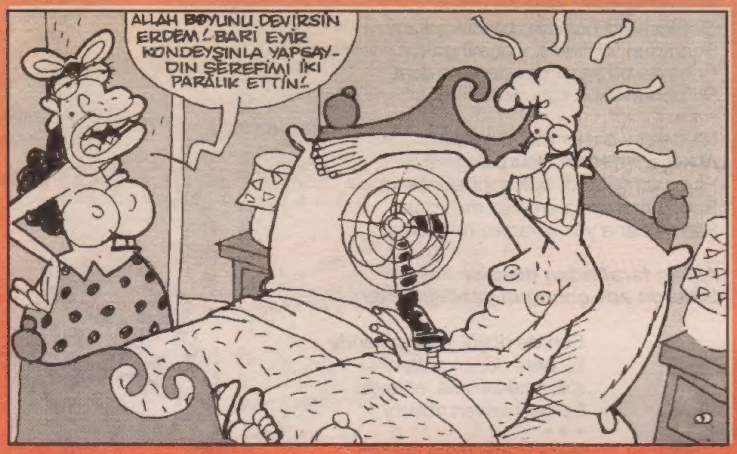
B.BAYRAM.